

РЕШЕНИЕ

№ 4096

гр. София, 22.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 71 състав,
в публично заседание на 08.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Бозуков

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **3805** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на Л. С. К. - ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място], [жк], бл. 350, вх. 1, ап. 52, ет. 7, против Заповед № ЗСП/Д-С-М/2180 от 02.02.2021 г. на директора на дирекция „Социално подпомагане“ – М., потвърдена с Решение № 22-РД06-0206/12.03.21 г. на Директора на „РДСП“ С.-град, с която му е отказана месечна целева помощ при обявено извънредно положение или обявена извънредна епидемична обстановка по реда на чл. 16б от Правилника за прилагане на Закона за социално подпомагане (ППЗСП).

С жалбата се иска съдът да отмени обжалваната Заповед, потвърдена с Решение на горестоящия АО и да върне преписката с указания до АО по тълкуването и прилагането на закона и конкретно да ѝ се отпусне исканата целева помощ.

Жалбоподателят, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът ДИРЕКТОРА НА ДИРЕКЦИЯ СОЦИАЛНО ПОДПОМАГАНЕ М., редовно призован, се представлява от юрк. Х., който счита жалбата за неоснователна. Поддържа аргументите, изложени в писмения отговор.

СГП, редовно уведомена, не изпраща представител.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, като прецени доводите на страните във връзка

със събраните по делото доказателства, намира за установено следното:

Заявлението-декларация за отпускане на месечна целева помощ при обявено извънредно положение или обявена извънредна епидемична обстановка по чл. 16б от ППЗСП е подадено от жалбоподателя на 18.12.2020 г., а Заповед № ЗСП/Д-С-М/2180 от 02.02.2021 г. на директора на дирекция „Социално подпомагане“ – М. е издадена на 02.02.2021 г., след влизане в сила на измененията и допълненията на чл. 16б от ППЗСП.

Цитираната в настоящото решение нормативна уредба на 16б от ППЗСП е съотносима към момента на подаване на заявлението-декларация за претендираната месечна целева помощ при обявено извънредно положение или обявена извънредна епидемична обстановка и издаване на индивидуалния административен акт на директора на дирекция „Социално подпомагане“ - М..

Жалбоподателят К., депозирал в дирекция „Социално подпомагане“ – М., заявление-декларация за отпускане на месечна целева помощ при обявено извънредно положение или обявена извънредна епидемична обстановка по чл. 16б от ППЗСП, с вх. № ЗСП/Д-С-М/2180 от 18.12.2020 г. От декларираното в заявлението-декларация се установява, че Л. К. е женен. Жалбоподателят К. е безработен без право на обезщетение, а съпругата му К. Й. И.-К. е работеща. Семейството отглежда две деца родени през 2005 г. и 2013 г., едно от които е под 14-годишна възраст и не посещава училище, поради въведените ограничения в училището във връзка с извънредната епидемична обстановка. Към административната преписка е приложен документ за брутен доход на К. И.-К..

По повод подаденото заявление-декларация е извършена социална анкета, направени са съответните служебни справки и е изготвен социален доклад, в който са отразени констатираните от социалната анкета обстоятелства. От доклада става ясно, че след извършена служебна проверка е установено, че К. е безработен, като последният му трудов договор е до 01.11.2019 г., преди обявеното извънредно положение или обявената извънредна епидемична обстановка. Има регистрация в дирекция „Бюро по труда“ от 08.12.2020 г. без право на обезщетение. В социалния доклад е направено предложение месечната целева помощ при обявено извънредно положение или обявена извънредна епидемична обстановка да бъде отказана на основание чл. 16б, ал. 1 от ППЗСП, тъй като жалбоподателят К. е останал без работа преди обявеното извънредно положение или обявена извънредна епидемична обстановка. Заявлението-декларация е обработено и въз основа на социалния доклад, със Заповед № ЗСП/Д-С-М/2180 от 02.02.2021 г. на директора на дирекция „Социално подпомагане“ - М. месечната целева помощ при обявено извънредно положение или обявена извънредна епидемична обстановка по чл. 16б от ППЗСП е отказана с мотив: „Семейството не отговаря на условията на чл. 16б, ал. 1 от ППЗСП, тъй като не попада в кръга от лицата посочени в чл. 16б, ал. 1, т. 1-4 от ППЗСП.“

Недоволен от заповедта, жалбоподателят я обжалвал пред Регионалния директор на Регионална дирекция „Социално подпомагане“-С.-град, който с Решение № 22-РД06-0206/12.03.21 г., потвърдил заповедта, с която е отказана месечна целева помощ при обявено извънредно положение или обявена извънредна епидемична обстановка по реда на чл. 16б от Правилника за прилагане на Закона за социално подпомагане (ППЗСП), със следните мотиви:

Съгласно чл. 16б, ал. 1, т. 1 от ППЗСП, право на месечна целева помощ при обявено извънредно положение или обявена извънредна епидемична обстановка имат

семейства с деца до 14-годишна възраст, когато двамата или единият от родителите, или родителят, отглеждащ сам дете, не може да извършват дистанционна работа от къщи и нямат възможност да ползват платен отпуск или не поучава парично обезщетение за временна неработоспособност.

Съгласно чл. 16б, ал. 1, т. 2 от ППЗСП, право на месечна целева помощ при обявено извънредно положение или обявена извънредна епидемична обстановка имат семейства с деца до 14-годишна възраст, когато двамата или единият от родителите, или родителят, отглеждащ сам дете, са останали без работа, но нямат право на обезщетение за безработица или размерът на получаваното обезщетение е по-нисък от средномесечния доход по ал. 4.

В конкретния случай от приложените към административната преписка по подаденото заявление-декларация документи, както и от извършеното социално проучване било установено, че К. е останал без работа преди обявеното извънредно положение или обявената извънредна епидемична обстановка, а И.-К. е работеща и не е в неплатен отпуск.

С оглед гореизложеното, Заповед №ЗСП/Д-С-М/2180 от 02.02.2021 г. на директора на дирекция „Социално подпомагане“ - М., с която на семейството на Л. С. К. е отказана месечна целева помощ при обявено извънредно положение или обявена извънредна епидемична обстановка по чл. 16б от ППЗСП, РО приел за правилна и законосъобразна.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срок, от лице с правен интерес и срещу подлежащ на обжалване акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

В настоящото производство и съгласно чл.168, ал.1 вр. чл.146 АПК съдът проверява законосъобразността на оспорения административен акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и при спазване на установената форма, спазени ли са процесуалните и материалноправни разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта на закона. Съдът приема, че оспорената заповед № ЗСП/Д-С-М/2180 от 02.02.2021 г. на директора на дирекция „Социално подпомагане“ – М. е издадена от компетентен административен орган по чл.13, ал. 2 ЗСП и е мотивирана от правна и фактическа страна съобразно чл. 59, ал. 2 АПК.

От събраните по делото доказателства се установява, че жалбоподателят К. е депозирал в дирекция „Социално подпомагане“ – М., заявление-декларация за отпускане на месечна целева помощ при обявено извънредно положение или обявена извънредна епидемична обстановка по чл. 16б от ППЗСП, с вх. №ЗСП/Д-С-М/2180 от 18.12.2020 г. От декларираното в заявлението-декларация става ясно, че Л. К. е женен. Жалбоподателят К. е безработен без право на обезщетение, а съпругата му К. Й. И.-К. е работеща. Семейството отглежда две деца родени през 2005 г. и 2013 г., едно от които е под 14-годишна възраст и не посещава училище, поради въведените ограничения във връзка с извънредната епидемична обстановка. Към административната преписка е приложен документ за брутен доход на К. И.-К..

С оглед на установените факти, относно възникването на правото на месечна целева помощ при обявено извънредно положение или обявена извънредна епидемична обстановка за семейства с деца до 14-годишна възраст АО счел, че не са изпълнени изискванията на чл. 16б, ал. 1, т. 2 от ППЗСП, защото е установено, че К. е останал без

работа преди обявеното извънредно положение или обявената извънредна епидемична обстановка, а И.-К. е работеща и не е в неплатен отпуск.

Въз основа на така установеното, директорът на ДСП - М. е издал Заповед № ЗСП/Д-С-М/2180 от 02.02.2021 г., с която на основание чл. 16б, ал. 1, т. 2 от ППЗСП е отказано отпускането на месечна целева помощ при обявено извънредно положение или обявена извънредна епидемична обстановка за семейства с деца до 14-годишна възраст.

В случая е необходимо да се знае, че нормативната уредба гарантира правото на социално подпомагане на лица и семейства, които отговарят на определени условия, регламентирани в Правилника за прилагане на закона за социално подпомагане.

Известно е, че по предложение на Министерския съвет и на основание чл. 84, т. 12 от Конституцията на Република България и във връзка с разрастващата се пандемия от COVID-19 Народното събрание обяви извънредно положение на територия на Република България, считано от 13 март 2020 г. С Решение № 325 от 14.05.2020 г. на основание чл. 63, ал. 2 във връзка с ал. 3, т. 1, 2, 3, 5, 7 и 8 от Закона за здравето, Министерски съвет обяви извънредна епидемична обстановка на територията на Република България, свързана с епидемичното разпространение на COVID-19 и съществуващата непосредствена опасност за живота и здравето на гражданите, считано от 14 май 2020 г. С Решение № 855 от 25.11.2020 г. на Министерски съвет отново е удължен срока на обявената с Решение № 325 на Министерския съвет от 14 май 2020 г. на извънредната епидемична обстановка на територията на Република България, свързана с епидемичното разпространение на COVID-19 и съществуващата непосредствена опасност за живота и здравето на гражданите, считано от 1 декември 2020 г. до 31 януари 2021 г.

В Държавен вестник, бр. 77 от 01.09.2020 г. е обнародвано Постановление на Министерски съвет за допълнение на ППЗСП, с което е създаден чл. 16б, регламентиращ условията за отпускане на нов вид месечна целева помощ - при обявено извънредно положение или обявена извънредна епидемична обстановка. В Държавен вестник, бр. 101 от 27.11.2020 г. е обнародвано Постановление на Министерски съвет № 322 от 23 ноември 2020 г. за изменение и допълнение на чл. 16б от ППЗСП. Постановлението е в сила от деня на обнародването му.

Съгласно чл. 16б, ал. 1, т. 1 от ППЗСП, право на месечна целева помощ при обявено извънредно положение или обявена извънредна епидемична обстановка имат семейства с деца до 14-годишна възраст, когато двамата или единият от работещите родителите, или родителят, отглеждащ сам дете, не могат да извършват дистанционна работа от къщи и нямат възможност да ползват платен отпуск или не поучават парично обезщетение за временна неработоспособност.

Според чл. 16б, ал. 3, т. 2 от ППЗСП (Предишна ал. 2 - ДВ, бр. 101 от 2020 г., в сила от 27.11.2020 г.), помощта по ал. 1 се отпуска, ако децата не посещават училище или детска ясла и детска градина, както и предучилищните групи поради въведените ограничения в училището или в детското заведение във връзка с извънредното положение или извънредната епидемична обстановка.

Съгласно §2 от Преходни и заключителни разпоредби към Постановление № 322 от 23.11.2020 г. за изменение и допълнение на ППЗСП, до 31 декември 2021 г. разпоредбата на чл. 16б се прилага единствено при обявено извънредно положение, съответно извънредна епидемична обстановка, на територията на Република България, свързана с разпространение на COVID-19.

Съгласно чл. 16б, ал. 1, т. 1 от ППЗСП, право на месечна целева помощ при обявено извънредно положение или обявена извънредна епидемична обстановка имат семейства с деца до 14-годишна възраст, когато двамата или единият от родителите, или родителят, отглеждащ сам дете, не може да извършват дистанционна работа от вкъщи и нямат възможност да ползват платен отпуск или не поучава парично обезщетение за временна неработоспособност.

Съгласно чл. 16б, ал. 1, т. 2 от ППЗСП, право на месечна целева помощ при обявено извънредно положение или обявена извънредна епидемична обстановка имат семейства с деца до 14-годишна възраст, когато двамата или единият от родителите, или родителят, отглеждащ сам дете, са останали без работа, но нямат право на обезщетение за безработица или размерът на получаваното обезщетение е по-нисък от средномесечния доход по ал. 4.

Правната регламентация на целевата помощ е с акцент и насоченост на предоставяне във връзка с обективни ограничения, наложени от държавата за превенция и противодействие на причини, които са основание за обявено извънредно положение или извънредна епидемична обстановка и са наложили оставането без работа. Предмет на деклариране и доказване е фактът на оставане без работа след обявеното извънредно положение или извънредната епидемична обстановка, което означава лицата да са работили до този момент и тяхното поведение да не е станало причина за оставане без работа. Регистрацията в дирекция „Бюро по труда“ не е задължително и единствено доказателствено средство. В конкретния случай от приложените към административната преписка по подаденото заявление-декларация документи, както и от извършеното социално проучване е установено, че жалбоподателят К. е останал без работа преди обявеното извънредно положение или обявената извънредна епидемична обстановка, а съпругата му И.-К. е работеща и не е в неплатен отпуск, а от изложеното става ясно, че семейство К. не отговарят на изискванията на нормативната уредба.

Предвид това съдът счита, че заповед № ЗСП/Д-С-М/2180 от 02.02.2021 г., издадена от директора на ДСП-М., с която е отказано отпускането на месечна целева помощ при обявено извънредно положение или обявена извънредна епидемична обстановка за семейства с деца до 14-годишна възраст е правилна и законосъобразна, като същата е постановена при спазване на административно производствените правила и правилно приложение на материалния закон. Директорът на ДСП - М. е издал заповедта в кръга на своята компетентност в рамките на представените му правомощия, съобразно изискуемите от закона форма и съдържание, при спазване на административнопроизводствените правила, съобразно материалната законосъобразност и цели на Правилника за прилагане на закона за социално подпомагане.

Съгласно изложените съображения, съдът счита, че подадената жалба е неоснователна и недоказана, поради което следва да бъде отхвърлена.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 и чл.173, ал. 2 от АПК, Административен съд София - град, III отделение, 71 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Л. С. К. - ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място], [жк], бл. 350, вх. 1, ап. 52, ет. 7, против Заповед №ЗСП/Д-С-М/2180 от 02.02.2021 г. на

директора на дирекция „Социално подпомагане“ – М., потвърдена с Решение № 22-РД06-0206/12.03.21 г. на Директора на „РДСП“ С.-град, с която му е отказана месечна целева помощ при обявено извънредно положение или обявена извънредна епидемична обстановка по реда на чл. 16б от Правилника за прилагане на Закона за социално подпомагане (ППЗСП).

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 13, ал. 7 от ЗСП.

Съдия: